ANUL I.— No. 42.

LEI 2 EXEMPLARUL

MARȚI 20 NOEMBRIE 1923

Redacția și Administrația:
Bulevardul Elisabeța
(Palatul Eforiei)

Anunciuri și Reclame
se primesc la Administrația ziarului.

CUVÂNTUL STUDENȚESC

ORGANUL STUDENȚIMEI ROMÂNE
DIN INTREAGA ȚARĂ

PREȚUL:
2 Lei numărul în Țară.
3 Lei numărul în Străinătate.

ABONAMENTE
Pe 12 luni — — — Lei 100.—
Pe 6 „ — — — „ 60.—
Pe 3 „ — — — „ 30.—

Pentru Preoți, Profesori, Învățători, Studenți și Ofițeri:
Pe 12 luni — — — Lei 70.—
Pe 6 „ — — — „ 40.—
Pe 3 „ — — — „ 25.—

EXCES DE ZEL

Peste puțină vreme se va împlini un an de când a izbucnit în țară mișcarea studențească, consecință unui întreg șir de nemulțumiri provocate de o serie de putregaiuri corupte succedate la cârma țării.

Această luptă, pornită fără vre-un interes de partid, dintr'o îngrijorare adâncă, de viitorul acestui neam, a pus față în față două tabere, bine distincte, pe de o parte tineretul curat, dezinteresat și idealist fără experiență, iar pe de altă parte politicianii șireți, sprijiniți de presă și mai ales de finanța jidovească.

In lupta noastră desigur, că noi am avut cele mai mari perderi și rând pe rând Văcăreștii au devenit locul unde au fost zvârliți toți aceia, cari au încercat să-și spună fără teamă și răspicat ce aveau în gând și în suflet. Toți conducătorii mișcărei studențești și-au făcut stagiul, în închisoarea Văcărești. Rămâneseră doară capii din celelante centre universitare și iată că le-a venit și lor rândul, căci ingeniosul guvern, a și născocit un complot, pretext de a băga în închisoare pe acei al căror cuvânt era hotărâtor între colegii lor — și aceasta din dublu interes—întâi pentru a sustrage atenția opiniei publice la deschiderea parlamentului și al doilea pentru a aduce liniștea în universități.

De șase săptămâni purtați între baionetele lungi ale soldaților de pază, colegii noștri sunt aduși zilnic la tribunal, chiar când nu are nimeni să-i întrebe ceva. Aici sunt băgați la cot cu toți pungașii, într'o cameră obscură și murdară, unde exaleaza un miros amoniacal, dintr'un closet apropiat. Ținuți ore întregi în picioare, ei nu știu cum să se mai ferească de paraziții cari foesc, pe cei dimprejur—apoi sunt reîntorși la închisoare, de cele mai multe ori pe jos, unde îi așteaptă o mâncare infectă și imposibilă.

De șase săptămâni se prelungește o instrucție interminabilă, în care timp ar fi putut sosi și pleca de două ori chiar din America un împricinat.

In timp ce hoții de milioane stau nestingheriți tolăniți pe sofale, colegii noștri îndură frigul, foamea și mizeria, pentru că d. Mârzescu vrea să-și răzbune, de primirea făcută de studenți la Iași și pentrucă astfel se învârtește politica.

Prevenția se tot lungește, pentru că nu se găsește motiv, de condamnarea lor. Judele de instrucție îi poartă între baionete zilnic dela Văcărești la tribunal—pentru a ține în frâu pe cei din afară—după expresia unui magistrat.

Justiția românească lucrează după lege, dar din ordinul guvernului.

Protestăm cu toată energia contra felului cum sânt tratați colegii noștri închiși—și aducem la cunoștința Românilor noi protestări studențești în masă.

I. S.

DOI PROFESORI

Intr'un interview acordat ziarului „Lupta" din 10 Iulie 1923, fostul decan al facultății de medicină din București, arată indignarea unei părți a corpului profesoral, obligată să suporte prezența d-lui prof. Gerota în consiliul Facultății prezența a avut în totdeauna o atitudine germano-filă.

D. prof. Gerota, atât de simpatizat de studenți deși germano-fil din convingeri, a călcat peste ele, urmând trupele în Moldova și credincios țării distinsul chirurg a fost de o neprețuită valoare în spitalele care abundau în răniți, în timp ce alții rămâneseră în teritoriul ocupat, sau se plimbau prin străinătate.

Dacă fostul decan nu putea suporta pe un profesor, numai din pricina părerilor sale germanofile, cum suportăm noi oare în aceiași facultate pe prof. Reiner, care nu numai că a avut concepții germano-file, dar a lucrat contra Statului, rămânând în 1916 în București, unde a ținut cursuri cu nemții.

In adevăr, în timp ce tunul bubuia la hotarele Moldovei, în vreme ce pământul frământat al țării era stropit cu sângele a zeci de mii de morți și de răniți, doctorul colonel Gerota era la postul lui cu toate convingerile sale politice, pe când prof. Reiner pregătea în propria noastră țară pe aceia cari erau menîți să ne distrugă. Un profesor român să ție cursuri în nemțește, în Universitate Românească, când întreaga țară răsufla din greu sub presiunea pumnului teuton!

Dar lucrul e explicabil pentru că prof. Reiner e „pe trei sferturi străin" (expresie proprie d-sale). Și în adevăr numai un străin putea să o facă. Cine e toleratul și pe cine suportăm noi studenții, se simte îndeajuns. — Rămâne să se vadă, cât timp încă.

Marea mișcare antisemită

din Germania, America de Sud, Polonia, Ungaria și Rusia.

„Nu mai există evrei în Münich!".— Populația din Berlin atacă pe evrei.— In România se găsește șeapte jidani la un român.—Politicianii noștri strâng în brațe pe jidani și le acoperă toate tâlhăriile.

Dezastrul moral, economic și național, din toate statele cari au participat la marele război mondial, s'a dovedit că-i provocat de poporul jidovesc. In Germania, stat civilizat, cu o cultură solidă; acolo unde focarul științelor filosofice e încă nestins și unde educația sănătoasă a pătruns mai adânc ca la noi, astăzi au loc, cele mai aprige mișcări antisemite. Oamenii de știință, generali, profesori distinși cu reputație mondială, conduc populațiunea germană, în a distruge, prin pogromuri, pe fiii neamului lui Israel.

Orașe întregi au fost curățite de jidovi. *La Münich nu se mai găsește nici un evreu, ne reafirmă un corespondent al ziarului „Le Matin".*

Acelaș corespondent spune:

„Mișcarea antisemită e în toată Germania, de oarece evreii, au introdus marxismul (comunismul), socialismul extremist".

Campania antisemită, din Germania, a dat roade frumoase și la sate.

In Germania, pretutindeni se întonează un cântec popular contra evreilor.

E de remarcat că, în Bavaria curentul antisemit e mai pronunțat; și aceasta grație propagandei intensive a lui Hitler.

In America de sud, de anul trecut, au început lupte contra evreilor. Studenții și profesorii universității din Hanward, au ridicat această problemă și strâns uniți, profesor și student, au cerut *„numerus clausus"*.

Din Polonia, unde *„numerus clausus"* a fost legiferat, jidovii au început să plece. Aceasta fiindcă li se mărginise avânturile, care atentau la viața statului polon. *„Numerus clausus"* introdus le-au ridicat putința de a mai lucra în actele de seamă ale Poloniei și fără puterea absolută în mână, evreii nu mai pot sta într'un stat.

In Ungaria, stat micșorat, după războiul acesta, s'a aplicat *„numerus clausus"* și-a dat rezultate frumoase.

In Rusia, marea revoluție a fost condusă de jidani. Bolșevismul, salvarea religiei de stat și distrugerea familiei și organizațiunei, a fost un produs al jidanilor. Ei bine, astăzi în Rusia, unde încă evreii formează o forță,—desigur ucigătoare,—sunt mișcări antisemite. In câteva ținuturi populațiunea rurală rusă a început răscoala, pentru a nimici, pe cei cari l-au adus în halul acesta.

Se așteaptă astfel de redeșteptări naționale și în alte state. Se crede, că în scurtă vreme vom avea o mișcare antisemită, în toată lumea, la care să participe și armata.

După ce am făcut o excursiune prin mișcarea antisemită din alte părți, să vorbim ceva și de cea, dela noi.

Mișcarea noastră contra evreilor, continuă și nu se va termina până când nu ni se dă *„numerus clausus"*.

Acest guvern venit la putere datorită scamatoriilor cu urnele sau prin forța atletică, crede că mișcarea studențească e pe sfârșite. Nu.—Momelile cu cari vor să ne ademenească, atât pot face: *a ne întârzia marea zi, cu câtăva vreme.* Pe noi nu ne înspăimântă nici acțiunele, nici dolarii și nici permisurile. In Germania unde nu se vine la cârma statului prin mijloace românești, a putut lua naștere o luptă dreaptă. La noi unde politicianii sunt în solda evreilor nu se poate o luptă dreaptă. Știm că, politicianii noștri sunt minori și că tutorele lor e Blank ori Bercovici. Dar asta nu însemnează că, pe urma bătrânilor minori, atât cei de pe banca ministerială ori de pe catedra universitară, să vedem pierdută unitatea noastră politică. Germania e un exemplu de claritate în lupta noastră și ne vom clarifica situația, dacă încă nu-i limpede.

Petre Ionescu-Muscel

Procesul studenților închiși la Văcărești

Eliberarea colegului T. Breazu

Vineri 16 c. a ayut loc judecarea apelului parchetului de Ilfov în contra infirmării mandatului de arestare, al d-lui profesor Zelea Codreanu și al colegului Traian Breazu.

Camera de punerea sub acuzare a respins în parte, apelul parchetului și a pus în libertate numai pe colegul Breazu.

Reîncepe mișcarea studențească

Arestarea colegilor noștri Moța, Codreanu, Popescu, Dănulescu și a celorlalți 5, cari se află la Văcărești, au întărit convingerea la întreaga studențime creștină că, în România conduc banditii. Nejudecarea acestor soldați ai neamului, însă mențirea lor la pușcărie, fără ca vina lor să fi însemnat ceva, a produs un sentiment de răzbunare în sufletul colegilor lor.

Ziarele jidănești deoparte, — samsarii evrei pe de alta, iar guvernul la mijloc, au intenționat ca să omoare mișelește mișcarea tineretului universitar.

S'a căutat a ni se fura popularitatea, pe care o aveam în public, prin înscenări de atentate, prin arestări, prin tot ce-i murdar.

In fața astor fel de inamici, studentimea a gândit că-i mai sănătos a se răspunde cu alte arme. Și atunci și-a strâns frontul întregul corp studențesc, ducând o luptă pasivă, până ce se organizează. Mișcarea va reîncepe contra evreilor și contra acestui guvern care a distrus libertatea, și-a introdus favoritismul, nepotismul și dezastrul financira.

Suntem ferm convinși că, vom avea „numerus clausus", noi asmându-ne toată răspunderea în lupta ce a și început.

La Iași unde cursurile s'au redeschis, de câteva zile, Marțea trecută, pe chestiunea cadavrelor au și avut loc ciocniri, între studenții evrei și creștini.

La Iași au fost noi arestări ca a d-rei Elvira Ionescu și a studenților Ignat, Filipescu, Bălan, Mărgineanu și Handiani.

Ce crede guvernul, că-i tare, dacă trimite mereu la pușcărie pe studenți? Sau că, prin astea vom renunța la lupta cerută de sacrificiile moșilor și strămoșilor noștri?

Dacă părinții și moșii celor ce sunt astăzi ca sfetnici ai regelui Ferdinand I al României, sunt bulgari și greci ori jidani, aceasta însemnează o dureroasă rană pentru România Mare. De aceia guvern, industrie românească și simțire românească într'o țară românească.

Mișcarea studențească reîncepe și numai ea le va aduce. De ea atârnă acuma salvarea urmașilor lui Horia, Mihaiu, Țepeș și Ștefan.

P. I.—M.

Comunicat al uniunei cetățenești

Precum se știe ziarul „Uniunea" a publicat sub semnătura primului ei redactor o serie de articole îndreptate în contra mișcărei naționale studențești, ceeace a făcut ca ziarul nostru să ceară lămuriri. Rezultatul a fost următorul comunicat al Uniunei Cetățenești pe care suntem rugați să-l publicăm.

Articolul „Antisemitismul și Cetățeanul" publicat în ziarul „Uniunea" No. 139 cu data de 27 August 1923, precum și cele ce au urmat, sunt opera exclusivă a autorului lor, care nu angajează decât răspunderea și părerile sale personale.

Uniunea cetățenească — ce tinde la apărarea intereselor cetățenești și a serviciilor publice — este încă absorbită de propria-i organizație și dacă nu împărtășește și în acelaș timp dezaprobă conținutul menționatelor articole și mai găsește cu totul inoportună publicarea scrisoarei adresată directorului Uniunei, apărută în ziarul nostru No. 142 din 1 Octombrie 1923 sub titlul de „Monstre de Anonime", înțelege să-și spună cuvântul hotărâtor în chestiunea evreiască numai când va lua contact direct cu membrii săi în marile adunări cetățenești ce vor avea loc în Capitala Regatului, cu începere dela 18 Noembrie în sala Dacia.

Uniunea cetățenească ține, totuși, să declare, cu un moment înainte, că întreaga sa acțiune fiind închinată binelui obștesc și apărărei marilor chestiuni de ordin național și social, va duce în totdeauna luptă aprigă în contra tuturor acelora cari prin atitudinea și faptele lor ar lucra dușmănos contra intereselor și simțimintelor neamului nostru românesc.

Președinte, N. C. Schina

***

Publicarea din nou a comunicatului, este motivată de necesitatea ca el să ajungă, cât mai mult, la cunoștința publică și a tuturor membrilor Uniunei Cetățenești.

Tot deodată dezaprobăm și articolul „Mângâiere" al d-lui Virgil Costescu, publicat în No. 143, pe temeiul dreptului de apărare.

D-l Virgil Costescu, autorul articolelor vizate prin comunicatul nostru, a îndeplinit, până în prezent, însărcinarea de prim-redactor și secretar de redacție dar deosebindu-se fundamental de vederile Uniunei Cetățenești, într'o chestiune cu caracter eminamente național, încetează, în mod firesc, de a mai face parte din personalul de redacție al acestui ziar care nu poate fi decât ecoul și expresiunea ideilor și credințelor tuturor membrilor cari conduc această organizație.

Comitetul Uniunei

Studențimea aduce viile ei mulțumiri Uniunei Intelectualilor Români, care a intervenit în favoarea colegilor dela Văcărești.

Umanitarismul... în România *)

Umanitarismul!: Un ideal atât de nobil, atât de măreț! Un ideal a cărui împlinire va aduce fericirea omenirii!

Așa l-au privit și l-au numit fundatorii lui...

Un ideal atât de nobil și de măreț, aducător de fericire al omenirii. — Da, nimic de zis, nimic de ripostat, dar când? Peste un viitor destul de îndepărtat. Căci mai întâiu de a aștepta efectul lui, trebuie să-i căutăm calea pe unde și cum are să străbată acest umanitarism. Inainte de a ne entuziasma de efectul lui, trebuie, să-i judecăm cauza: embrionul, mediul ambiant și dezvoltarea în funcțiune de aceste două cari sunt legi, sun adevăruri recunoscute, imutabile.

Nu mă voiu apuca să fac istoricul umanitarismului ci, mă voiu servi de această pușin, tangențial, pentru a lămuri într'o schițare scurtă, felul de a cauta să ia naștere acest umanitarism în România, scopul, mijloacele și efectul.

Cam de vre-o câți-va ani stăruiește d. Eugen Relgis (Sigler) cu un puhoiu întreg de publicații umanitariste; când autor, când director de revistă și bibliotecă, când — mai ales — traducător și vulgarizator al marilor umanitariști—cari sunt aproape 'n genere frați de sânge ai d-sale. — Că apariția d-lui Eugen Relgis este destul de nepotrivită și mai ales pericoloasă va vorbi mai jos, interesant mai este însă, un grup de fii de ai Țării norstre, rătăciți, cari țin isonul în aceeaș tonalitate cu d: E. R.

N'am împlinit nici un veac măcar, de când figurăm și noi Românii ca Stat, în Europa. Analfabetismul, la noi, este încă în floare; până în prezent nu putem spune că am ajuns la un grad aproape satisfăcător de cilizație și de cultură; suntem în formație, și-abia în copilăria acestei formații. In starea aceasta ne putem pune cot la cot cu Englezii, cu Francezii și Germanii sau cu alt popor occidental din Europa? Fără 'ndoială că nu. Deci, pentru aceste motive nu putem recunoaște umanitarismul. Strânși cu ușa, poate am admite că umanitarismul ar fi bun de primit, dacă am fi în starea popoarelor mai sus citate, și poate nici atunci, căci legea propresului ne-apare imediat în față: „Progresul se bazează pe concurență, iar concurența pe individualitate". Întâiu este individul, apoi familia, apoi patria și... în sfârșit umanitarismul cu specimenile lui... dacă voim să vorbim numai din punct de vedere sociologic.

Noi n'am trecut însă într'adevăr prin aceste trepte. In conștiința românului nu s'au lămurit acestea, nu a fost timp, mai trebuie încă și după cum am spus mai sus, chiar atunci când vom ajunge la înnălțimea celorlalte state, e problematic dacă umanitarismul e admirabil sau nu.

Unuia de talia d-lui Eugen Relgis, care până mai ieri n'a avut țară — și astăzi dacă o are, e numai de formă — îi convine să facă experiență, pe spinarea altuia să ceară sacrificiul altuia în profitul lui.

De ce nu s'au găsit alte popoare, cari au o țară și au un avut propriu, să facă drumuri largi umanitarismului *impropriu zis* și de ce tocmai aici nu le-aveau?

C'au fost puțini jidani, pentru umanitarism, asta nu e drept; ei au fost urzitării marilor agitațiuni, de prtutindeni | și dinnainte și după război—cu toată dorirea ce a voit s'o facă fratele de sânge al d-lui E. Relgis, d. Ilie Moscovici, cari ar încerca să neage cele de mai sus:

„O idee răspândită în păturile inculte și rencționare, antidemocratice, este că „bolșevismul este de origină evreiască, „că toți bolșevicii sunt evrei—dacă nu „toții evrei sunt bolșevici—și că bolșevismul nu este făcut decât de evrei și „de salariații lor, în folosul exclusiv al „poporului evreu".

Contra acestei păreri însă, lucrurile sunt foarte adevărate și contra negării d-lui Ilie Moscovici, un confrate de sânge al acestuia,—îi contrazice fără voie—în folosul tezei noastre.

Iată ce scrie acest domn care are de scop, să-și preaslăvească neamul, după cum d. Ilie Moscovici avea de scop să-l scoată curat, afară din cauză.

„...trebuie să scoatem în evidență, din „turma social-democratică, pe teoreticia„nul și inovatorul Karl Marx, pe ter„ribilul agitator Ferdinand Lassale [1]) și „personalități puternice, cari au exercitat „o extraordinară influență, asupra maselor „sau asupra unui cerc determinat, nu „lipsesc în Israel: democratul revoluțio„nar Korach, Salbatai Zewi, cari au „știut să câștige influența maselor, Max „Nordau etc. etc" (foarte mulți pe cari îi adnotează însuși autorul) și mai departe: „Printre revoluționarii ruși se află „desigur mulți cu cari se vor ocupa „Brauderii viitorului".

Aceste rânduri sunt scrise de un confrate de sânge și nu de un dușman, de un fiu al poporului lui Israel, care cum am mai spus, voind să-și slăvească neamul, dărâmă afirmația, de a scoate în evidență curățenia neamului său (strădulre zadarnică, făcută de d. I. Moscovici).

Și-acum punem întrebarea, cu deosebire d-lui E. Relgis și amicilor de idei ai d-sale: mult mai are de gând să mai stăruiască cu experiențe pe spinarea noastră, a Românilor? Nu e destul că până 'n prezent confrații de sânge a-i d-sale ne-a bolnăvit poporul prin speculă și corupție, acum voiește să ne omoare și conștiința națională, singura armă care ne-a mai rămas???

Stelian Delacâmpina

*) A se ține seamă că desvoltarea acestui titlu se face în conformitate cu înțelesul de luat, dela care a deviat acest cuvânt.

*) Din prefața broșurei „Evreii și Bolșevismul" după Kausty.

[1]) Nemilerever „Evreii celebri".

DECORAȚIILE JIDANILOR

A apărut mai zilele trecute, în editura **„Culturii Naționale"** *o broșură conținând lista completă a jidanilor decorați în timpul războiului. Scopul urmărit de această publicație e ușor de întrevăzut: se încearcă a se acoperi cu așa zisele vițelii ale unora, ticăloșia de care întreaga jidovime a dat dovadă, în grelele clipe ale războiului.*

In prefața care însoțește broșura, se afirmă că **„șase sute optzeci de ostași evrei au fost decorați, pentru fapte ostășești săvârșite pe câmpul de luptă".** *Afirmația e mincinoasă și cu atât mai îndrăzneață, cu cât mincIuna se poate dovedi din conținutul însăși al broșurei.*

In lista publicată, sunt trecuți la un loc, fără nici o ordine, atât civilii, cât și militarii, atât cei decorați în războiul din 1916—1918, cât și cei decorați cu prilejul ocupării Basarabiei sou al războiului cu bolșevicii Unguri. E deci o amestecătură fără rost, dar intenționat făcută, spre a produce, în mintea neștiutorilor, iluzia că jidanii și-au făcut într'adevăr datoria pe câmpul de luptă.

Dar pe lângă aceasta, spre a mări numărul celor decorați, **s'a recurs la falșuri.** *Astfel în lista amintită, e trecut un oarecare doctor* **Slutzki,** *care n'a participat întru nimic la războiu și nici n'a fost decorat pentru motive în legătură cu războiul; mai e trecut și un sublocotenent* **Grimberg,** *care fiind Rus și făcând parte din armata rusă, nu poate deci figura pe această listă a jidanilor din oștirea română.*

Cercetând cu minuțiozitate broșura în chestiune, ajungem la următorul rezultat:

In războiul din 1916—1918 au fost decorați:

324 de combatanți jidani.

24 militari dela partea sedentară.

37 militari din servicille de ambulanță de pe front.

108 militari din servicille de ambulanță dela partea sedentară.

26 de surori de caritate.

1 bucătar nemobilizat.

Cu prilejul ocupării Basarabiei au fost decorați 6 jidani.

In războiul împotriva Bolșevicilor Unguri, au fost decorați:

140 de combatanți jidani.

4 militari dela partea sedentară.

5 militari din servicille de ambulanță de pe front.

4 militari din servicille de ambulanță dela partea sedentară.

Adecă, din numărul total de 679 de jidani decorați, 470 sau 69% sunt combatanți și 209 sau 31% sunt necombatanți.

Dar nu trebue crezut că toți aceștia au fost decorați pentru cine știe ce vitejii sublime. După cum e fapta, așa e și răsplata. Prin urmare și jidanii vor fi primit în timpul războiului decorații corespunzătoare faptelor lor.

Faptele acestea trebue să fi fost de puțină însemnătate, întru cât și decorațiile acordate jidanilor sunt din cele inferioare. Astfel, cu Bărbăție și Credință, medalie din care s'au distribuit câteva mii în timpul războiului, au fost decorați 429 jidani. Și, ce e mai caracteristic, Bărbăție și Credință de clasa III a fost acordată la 266 jidani, de clasa II la 162 și de clasa I doar la unul și acesta e dela partea sedentară.

Rezultatul final e că decorațiile inferioare ating proporțiunea de 83% din total. *Decorațiile mai înalte acordate jidanilor sunt Coroana României în gradul de cavaler și Steaua României în aceleș grad, care, după cum se știe, e gradul cel mai de jos.* **E vrednic de luare aminte și faptul că mai toate aceste decorațiuni au fost acordate la jidanii dela partea sedentară.**

Concluzia, la care ajungem, e o confirmare a celor stabilite de noi mai înainte. Anume că, jidanii, în timpul războiului, n'au fost un element serios și de încredere iar numărul mare de decorații inferioare, **acordate de multe ori fără motive temeinice,** *ne indică în mod lămurit, că a fost un mijloc întrebuințat spre a încuraja pe soldatul jidan, spre a-i insufla recunoștință față de această țară și astfel, a l împiedica să dezerteze la inimic. Faptele însă, pe cari le cunoaștem, ne dovedesc ca această încercare n'a izbutit.*

M.

O NOUA DOVADĂ

„Aurora", gazeta oficială a democratului partid țărănist, supunându-se programului și doctrinei partidului, înjură zilnic, în coloanele sale, capitaliștii și capitalizmul.

Mare ne-a fost însă mirarea, mai zilele trecute, de a constata că *„Aurora"* în loc să blesteme capitalizmul în genere, face excepție, când acesta e *„cușer"*. Ba mai mult chiar îl și laudă, îl preamărește. Citiți numărul de Duminecă, 21 Octombrie, a. c., și vă veți încredința cât de entuziaste sunt osanalele, pe cari gazeta „democrată" le cântă lui Blank și băncii sale.

Nu trebue să fim surprinși. Osanalele acestea sunt doar o dovadă a legăturii indisolubile dintre marea finanță jidovească și socialismul *„sui generis"* al doctorului Lupu.

St. M.

O delegație a societății studenților în medicină compusă din d-nii D. Martinescu-Slatina vice-președinte d. Simion Tovaru bibliotecar și d-nii Ș. Oprișescu, N. Simionescu și C. Constantinescu, a înmânat d-lui ministru dr. C. Anghelescu, următoarea cerere:

Domnule Ministru,

Societatea studenților în medicină, luând cunoștință cu o deosebită satisfacție de proectul de lege prezintat din inițiativă parlamentară de d. deputat V. Pella în ședința de la 9 ale lunei cor. a Camerei, proect prin care se prevede că d-nul profesor Dr. V. Babeș, să fie lăsat să profeze, peste limita de vârstă prevăzută în lege, la catedra pe care o ocupă cu atâta strălucire de 36 de ani, consideră de a sa datorie ca, făcându se expresie unanimă a studenților medicinești, să se asocieze cu tot entusiasmul la acest proiect care pe deoparte e inspirat de interesele reale ale studențimei, iar pe de alta constitue o dovadă de înaltă datorie și românească recunoștință, față de acela care și-a închinat toată viața lui muncei, științei și progresului atât al țării cât și a 36 de generații de studenți.

In fața acestui fapt, credem, d-le ministru, că e de prisos a vă arăta tocmai d-voastre, care îi cunoașteți mai bine decât noi, necesitatea imperioasă atât din punct de vedere didactic cât și științific ce o simțim în aceste vremuri noi studenții pentru instrucția noastră ca și pentru institutul ce-l conduce cu atâta strălucire, ca d-nul profesor Babeș, care se simte încă tot așa de bine să continue a rămânea la postul de onoare. Pentru aceasta deci, vă rugăm să binevoiți ca cu autoritatea d-voastre să sprijiniți și chiar să vă însușiți acest proiect făcând astfel ca încă câteva generații de studenți cari vor veni după noi să se poată adăpa la lumina nesecată a științei profesate și răspândite cu atâta iscusință și autoritate de acela care e d. profesor Dr. V. Babeș.

Primiți etc.

Președinte, I. Simionescu

Secretar, Simion Țovaru

Scrisoarea unui țăran român

Către toți țăranii, meșteșugarii și intelectualii cinstiți.

Țăranul este în stare.

1) Să scoată averea poporului român înapoi din mâinile străine.

2) Să ieftenească traiul și să scumpească leul,

3) Să plătească chiar datoriile statului, și

4) Să înlăture imediat greul ce apasă pe toți slujbașii și foștii slujbași cinstiți și pe studenții și pe învățătorii și pe invalizii din această țară.

Dacă toți țăranii, meșteșugarii și intelectualii, cari ne înțeleg, se vor lămuri unul pe altul și vor lucra mână în mână, ca toate cele (hrană, lemne, etc.), să se vândă numai în sat sau în margine de oraș la magazinele de mărfuri, ce se vor face anume spre acest scop cu drept de negoț public. Magazinele vor cumpăra mărfurile dela țărani cu preț tot mai mare, decât prețul ce-l plătesc speculanții și vor vinde o speculanților cu preț încă și mai mare, după cum au făcut și ei până acuma de și-au făcut aici în țara noastră de pe spinarea țăranilor averi. Căci dacă speculanții au drept să mai puie (facă) prețul, atunci are și țăranul drept să suie prețul mai sus pentru speculanți, până ce aceștia își vor da și cămașa de pe dânșii, cumpărând cele pentru trai dela magazine. Țăranul va fi astfel răsplătit însutit pentru munca sa, iar magazinele de mărfuri vor aduce foloase așa de mari, încât va fi de unde plăti datoriile statului și cu ce ajuta pe slujbași și pe ceilalți nevoiași, căci statul nu are de unde. De cei străini nu avem a purta noi grija, ei să meargă de unde au venit, căci fiecare copil știe că străinii nu au venit la noi în țară ca să trăim noi pe pielea lor, ci au venit ca să trăiască ei pe pielea noastră, să ne mănânce hrana noastră, să ne fure folosul muncii și al banului nostru și să ne facă săraci lipiți pământului și robi lor, ba la urmă să-și bată și joc de noi că am fost așa de proști și i-am primit și i-am hrănit și i-am slujit. Dacă noi suntem toți din același neam, din aceiași familie, atunci e datoria noastră, ca să sărim ca unul și să nu lăsăm pe tata sau pe mama, sau pe un frate, sau pe o soră sau pe un copil sau pe o rudă, să împrăștie sau să gospodărească averea strămoșească, spre a slăbi neamul sau cum am zis, familia noastră și a o aduce la sapă de lemn. Am trebui să fim niște ticăloși sau cu musca pe căciulă ca să nu înțelegem lucrul acesta și să stăm cumăinile în sân. Deci pe lucru.

Până într'un an credem că este timp să ne lămurim, să facem magazinele, să alegem persoanele de conducere și de serviciu, să adunăm ceva bani pentru a începe negoțul și să începem lucru în aceiași zi în întreaga țară. Iar după un an să putem zice: „Mulțumim lui Dumnezeu, că am scăpat de acei ce au adus pe capul nostru vrajbă, sărăcie și urgie".

Valerian Dugan

INFORMAȚIUNI

Rugăm pe colaboratorii noștri, ca ținând seama de formatul redus al gazetei să nu se supere dacă nu putem publica adesea articolele ce ne trimet, mai ales când tratează despre chestiuni, de cari s'a scris ades în ziarul nostru.

Primim din Vaslui informația că jidanul Maximilian Voghel a obținut scutirea de serviciu militar ca singur fiu de mamă văduvă și săracă pe baza unui act de paupertate liberat de comună, deși e bine cunoscut ca om cu bună situație materială, proprietar și negustor de ferărie.

D. Ștefan Mihăilescu este rugat a trece pe la sediul soc. studenților în medicină pentru a ridica o scrisoare din partea d-lui D-tru Marinescn-Slatina.

Duminică 18 Noembrie va avea loc în sala Dacia o întrunire convocată de „Uniunea Cetățenească.

Studenții reînscriși în anul II la secțiunile de Chimie și Chimie Agricolă ale facultății de Științe, vor putea lua parte la lucrările practice de Chimie Agricolă, sub condițiunea ca în Ianuarie să-și treacă toate examenele de anul II.

Duminică 11 N-brie, Soc. Stud. în Științe, a ținut o întrunire, în care fostul comitet și-a depus mandatul. D. Gudjiu, într'o scurtă cuvântare, a arătat munca depusă de fostul președinte, D-ra Boltuș, care un an întreg a luptat pentru societate, reprezentând-o în mod strălucit în timpul mișcărei studențești, lucrând pentru cartirui-rea studenților izgoniți din cămi-nuri și îngrijindu-se de aproape de soarta celor închiși la Văcărești, în repetate rânduri, cu un zel demn de admirație. Mulțumimd D-rei Boltuș pentru concursul dat, îi urăm și noi succes deplin în cariera sa.

Studenții în medicină așteaptă cu multă îngrijorare rezolvirea conflictului dintre Facultatea de Medicină și Eforia Spitalelor Civile, în chestia clinicei de nas gât și urechi.

La Cluj, examenele s'au amânat după cererile studenților, pe ziua de 26 Noembrie.

D. Rector Pangrati refuză să se țină de cuvânt în chestia descărcărei de gestiune dela soc. Căminul studenților, gestiune neprezentată adunărei generale de trei ani, ca toți politicianii, d. Rector promite și nu face nimic. Sântem sătui.

*

D. Rector n'a făcut nimic în chestia asistenței medicale universitare susținută de soc. stud. în medicină.

In ziua de 1 Decembie, soc. Studenților în Medicină, va începe ciclul de ședințe săptămânale științifice. D-nii membri sânt rugați a-și achita cotizațiile.

Cazarma Cuza, care trebuia să se transforme în cămin, pentru trei mii de studenți n'a luat ființă.—Am fost minți.— In capitală nu se află un loc în căminuri mai mult decât anul trecut.

Comunicatul soc. studenților în medicină, privitor la clinica de nas gât și urechi și semnat de d. D-tru Marinescu-Slatina. vice-președintele acestei societăți, a apărut în ziarul „Dimineața", din greșala omului de serviciu al societății.

Se anulează însignele seria: A 62, A 126, A 274, B 8, B 61, B 147, B 928, D 567.

Totodată d-nii studenți și d-șoarele studeute, cari poartă însigna, sunt rugați a o păstra mai bine, pentru a nu ajunge în mâinile celor ce nu au dreptul de a o purtă.

Studenții medicinești jidani din Iași, intenționează să se retragă dela Facultatea de Medicină, căci nu li se dă cadavre pentru disecție.

Să fie convinși că nu ne supără deloc intenționea lor, ba chiar ne face plăcere.

A apărut revista „Locomotiva" revista mecanicilor conducători de locomotive. Revista urmărește apărarea intereselor profesionale a acestui corp, precum și răspândirea cunoștințelor de specialitate și cultură generală.

Observăm că mecanicii ceferiști au contituit totdeauna un corp muncitoresc conștient, care a dat de numeroase ori dovada unor sentimente naționale și a unui spirit de ordine și demnitate profesională.

Vineri 16 c., „Uniunea Intelectualilor" a ținut o ședință în care s'a hotărît, în urma propunerei d-nului Dr. Alexandrescu-Dersca, ca să ceară guvernului expulzarea străinilor indezirabili.

Pentru studiul chestiunei s'a numit o comisiune specială.

In afară de aceasta s'au luat măsuri în chestiunea organizării „Unlunii".

„Visuri Studențești"

Piesă în 3 acte

de Ionescu-Muscel

Dacă studențimea, care aproape singură mai întreține aprins focul sacru, al sentimentului național, la care va trebui să se încălzească generațiile viitoare, nu s'ar opune oricărei porniri straine, atunci desigur, în timpul cel mai scurt, țara noastră ar fi târâtă spre prăpastie, mai ales astăzi când, valurile de desfrâu, de minciuni și lașități caută s'o înăbușe.

Citind piesa *„Visuri Studențești"* a d-lui Ionescu-Muscel, din cuprinsul ei extrag ca concluzie: Inceputul unei lupte pentru câștigarea unui drept de care depinde viața și fericirea unui neam întreg.

Eroul acestei piese este studentul Paul, care de mic, luptă cu mizeriile vieții, până ce în sfârșit, ajunge la cea mai înaltă treaptă socială. Fiind îndrăgostit de evreica Loty, pe care o iubește nespus de mult; totuși renunță la această dregoste, pentru a conduce mișcarea antisemită, în fruntea căreia se află. Refuză cu indignare bursa ce-i este oferită pentru studii în străinătate, de către tatăl Lotyei ce i se dădea în scop, de a părăsi mișcarea începută.

Il vedem pe Paul, supus la sumedenii de tentații și la dureri mari, numai să renunțe la luptă. Totuș ca un Prometeu, nu se lasă amăgit nici de aur, nici de dragostea aceleia pe care o iubește atât și luptă până la sfârșit.

In jurul lui Paul, se învârtește toată acțiunea piesei. Celelalte personagii au mai puțină însemnătate, totuși contribuesc la întregirea acestei lucrări.

„Visuri Studențești" este o lucrare ce imortalizează o mișcare națională și în care se oglindesc frumoase tablouri din viața și aspirațiile studențului.

Putem zice că-i singura în acest sens din literatura noastră, și cu atât mai mult ne putem mândri că, în aceste timpuri de materialism sălbatic se mai găsesc printre noi și suflete idealiste, cari să împrăștie în jurul lor cinste și căldură, ce demonitrează pentru neam, lege și rege.

Dimitrie Vasilescu
Publicist.

Cuvinte pentru studenți

Copii,

Nu vă pierdeți cumpătul în lupta începută. Poporul românesc este alături de voi. Din colțurile cele mai îndepărtate, dela vlădică și până la opincă, toți își îndreaptă ochii și inimile către voi, ca înaintea unor icoane ale neamului; toți vă slăvesc și dacă nu v'au dat prilejul încă de a le cunoaște sentimentele să știți că numai încrederea în puterea tinereții voastre i-a făcut să nu se miște. Ei vă știu din sânge de român, vă cunosc puterile și aceasta-i singurul motiv care-i mai reține. Un singur cuvânt așteaptă, un singur cuvânt așteptăm și vă veți pomeni cu noi în urma voastră, armate de rezervă.

In vara aceasta am cutreerat prin România, prin scumpa noastră România, în lung și în lat. La șes și la munte, la deal și la baltă, toți vă cunosc. In munții Argeșului, acolo unde Vlad Țepeș, își avea forturi de apărare, în munții Gorjului, pe valea Jiului, unde generalul Dragalina a închis ochii pentru veci, acolo unde Ecaterina Teodoroiu, a pus mâna pe armă ca o adevărată Jeanne d'Arc, în câmpiile Bărăganului, în dealurile Dobrogei, toți vă slăvesc.

In dealurile Dobrogei, la niște vii, am dat peste un bătrân pasnic, veteran dela 1877, care îmi spunea că a auzit el că, studenții — cum spunea el — au făcutără rivoluție, — și n'avea bietul bătrân decât cuvinte de laudă și binecuvântare. In munții Argeșului, țăranii care tăiau lemne într'o pădure îmi vorbeau de voi cam așa: „Am auzit noi că guvernul nu-i lasă pe studenți să se bată cu jidanii, dar să nu le fie teamă La Pitești nu ne-am dus noi de le-am dat ajutor când au bătut pe jidovi în Trivale?! Și apoi aci în pădure, s'a putut apropia vre-un jidov să ia vre-o cracă. Un haham a venit să ne înșele odată, dar l'am pus pe goană. Să nu le fie teamă".

Copii, după cum vedeți, suntem alături de voi. Nu vrem decât o vorbă și gata vom fi a ne număra în rândurile voastre. Fiți încrezători în forțele voastre și țara vă va binecuvânta!

Dumnezeu să vă mîlulască!...

Un bătrân negustor din Călărași

Domnul prof. Titulescu și schimbarea numelui

In cursul d-lui profesor Titulescu de „Drept civil", la pagina 471, ediția 1914:

„Tot ceiace citez, a fost adus la cunoștința parlamentului nostru, ca exemple tipice, de schimbări de nume. Astfel:

Feldman *își schimbă numele în* **Câmpineanu; Rosenfeld în Roznoveanu; Rosenzweig în Rosseti; Brauștein în Brătianu; Goldstein în Golescu; Mayer în Maiorescu; Hilic în Heliade; Herman** *nici nu vă trece prin cap, în ce și-l schimbă, — în* **Sturza,** *d-lor.*

Înțelegeți că, în asemenea condiții nu se mai știa care e adevăratul Câmpineanu, Sturza, etc."

„Bieții Evrei, sunt ei năpăstuiți, dar tot au și noroc, căci, dacă Germanii n'ar mai fi plecat din țara românească, sărmanii Mayer-Maiorescu, Hilic-Heliade, Herman-Sturza, ar fi trebuit să și reschimbe numele în Ludendorf, Machesen, etc., ceiace nu s'ar fi putut, deoarece cu neamțul nu te prea joci.

Muscel.

Promisiuni și realități

Ministrul Instrucțiunei a anunțat că în curând vom avea în București o casă a studenților, înzestrată cu tot ce-i trebue unei astfel de instituții, în care — ce mai multă vorbă — studenții or să o ducă bine.

De ocamdată însă la cantină o duc rău de tot, înghesuială nemai pomenită, mâncare ca vai de lume, serviciul se face greu din cauza lipsei de personal și al înghesuelei. In tot momentul trebue să te aștepți ca o tavă cu mâncare să ți se răstoarne pe haine.

Măsuri de îndreptare se pot lua. D-l Ministru care a mai vizitat odată căminele și cantinele, nu ar face rău să treacă prin strada Gutenberg în dreptul cantinei, pe la ora 12½; în cantină cam cu greu va putea intra.

Refugiații străini

Guvernul a hotărât măsuri pentru ca să împiedice intrarea în țară a jidanilor ce de frica furiei populare fug din Bavaria și întreaga Germanie.

Măsura este evident bună, decât că ar trebui completată cu alte, aceea a expulzărei celor un milion și jumătate de jidani refugiați la noi, dela războiu încoace de peste Nistru și Tisa.

Iată însă că ni se anunță că, în urma unor tratative cu Liga Națiunilor, s'a hotărât ca acestor refugiați să li se permită stabilirea în țară, dacă au rude aci.

In curând se va începe trierea lor și desigur că în fața comisiunei însărcinate cu aceasta, toți vor putea dovedi că au rude în țara noastră.

Cât rău ne aduc acești jidani, cari consumă grâul țărei, fără ca să dea nimic în schimb, afară poate de un ai putrulea precupeț pentru un ou, pe lângă cei trei, de cari vorbea d-l Prof. Iorga, am arătat-o în alte rânduri și acum în urmă a recunoscut-o revista Hiena, a cărei atitudine față de mișcarea antisemită, e bine cunoscută.

Uniunea Intelectualilor și ziarul Adevărul

In adunarea pe care Uniunea Intelectualilor români au ținut-o Duminică s'a luat în cursul discuțiunilor apărarea studenților închiși și s'au exprimat simpatii pentru studențime. O delegațiune a Uniunei a fost trimeasă la d l procuror general Mosgos pentru a interveni ca să se aplice studenților arestați un tratament cât mai suportabil.

Ziarul Adevărul într'un articol publicat pe pagina întâia, își manifestă o vădită surprindere, că diferite cercuri își manifestă simpatia față de studențime în general și de studenții arestați în particular.

Adevărul dă și o explicație, studenții complotiști sunt victimele d-lui Prof. Cuza, acesta e autorul moral al tuturor turburărilor iar ei țapi ispășitori și de aci simpatia unor cercuri pentru ei.

Explicația este prea naivă pentru ca să credem că cei dela Adevărul o iau drept bună.

De altfel articolul din Adevărul a motivat un protest al Uniunei Intelectualilor.

Mulțumiri celor binevoitori

Bunii români, cari de atâtea ori ne au venit în ajutor, țin să nu-și desmintă simpatia ce ne-o poartă și în greaua împrejurare în care colegii noștri arestați se găsesc, ajutorul lor e fără de preț.

Dorința exprimată de acești binevoitori români, de a li se păstra anonimatul, așa cum cere morala creștină, cu greu o putem împlini, mai ales ne e greu să nu pomenim numele acelei doamne care nici odată nu ne-a uitat.

BUNII ROMÂNI

Fără multă zarvă și fără zgomot prin gazete, mai există Români cari clădesc la temelia neamului în mod tacit.

Din întâmplare aflăm astăzi cum d-l Ștefan Ioan, a donat:

100.000 lei pentru repararea unei biserici.

100.000 lei pentru clădirea unei școli.

Afară de aceste sume, d l Ștefan Ioan, e pe cale de a mai sprijini înființarea unui gimnaziu.

Iată un exemplu viu pe care mulți alții ar avea putința să-l îndeplinească.

Din casa nici unui Român cărturar, bun patriot, să nu lipsească senzaționala carte

Protocoalele Înțelepților Sionului

care descoperă lumii, uriașul și fără pereche de viclenenu plan, după care cei mai înalți sloi ai învățaților jidani de pe glob, conduc lucrarea de robire economică, a tuturor popoarelor din lume, îndeosebi a celor creștine? Cetind-o, multe lucruri pe cari azi nu le înțelegeai, le înțelegi îngroziior!

Să se ceară la „LIBERTATEA", în Orăștie (jud. Hunedioarei), trimițând înainte prețul de lei 35 Lei, pentru care se expediază franco-recomandat. Ca rambura nu se trimite.

Abonații ziarului

Mutați sau necunoscuți la adresă

D. Popescn St. Ioan, avocat, calea Griviței, 64, Loco, mutat.

D. V. Ivănescu, com. Vâlcu, Dâmbovița-Muscel, necunoscut.

D. prof. D. Georgescu, Roșipri de Vede, mutat.

D. Cararica, str. Brâncoveanu, 47, Loco, necunoscut.

D. Damian Marinescu, str. Labirint, 100, Loco, mutat.

D. Aurel Alexandru, calea Victoriei, 97, Loco, mutat.

D. Alex. Gae Atanasiu, str. Popa-Tatu, 24, Loco, mutat.

D. dr. Ionescu D-tru, spitalul Pleșița, Dolj, mutat.

D. prof. Andrei Sorescu, școala Comarnic, mutat.

D. prof. Alex. Câmpeanu, Câmpeni, Tutova, mutat.

D-șoara Ecatherina Ioan, școala secundară de fete Bazargic, mutat.

D. Strătilescu, str. Al. Moabid, 138, Loco, mutat.

Rugăm comunicarea noilor adrese.

Peste câteva zile apare:

VOLUMUL III din

PORCII

de ARHIBALD

Jafuri.— Asasinate.— Violuri.— Spionaj. Crime.— Piraji.—Hiene, etc.

Cea mai groaznică descriere a purtării jidanilor în timpul ocupației germane, dând numele și actele fiecărui individ.

Comenzile însoțite de cost se primesc la depozitul general:

MATEI IONESCU

Strada Vasile Lascar, No. 40 bis. București.

— Revânzătorii 25% rabat —

Prețul unui volum Lei 40

Tipografia „Steaua" Strada Vasile Lascar 40 bis. — București

Girant responsabil, N. C. Răpeanu